

ἀναφανῆς. εἰ γὰρ σε ὑπολάβοιεν πρὸς τὰς γονέας
ἀχάριστον εἶναι, ἔδεις ἂν νομίσειεν εὖ σε ποιήσας
χάριν ἀπολήψεσθαι.

CAPUT III

*De amoris fraterni concordiaeque pretio et usu. Ut Chae-
recretem moueat Socrates ad redeundum cum fratre in
gratiam, primum ostendit fratrum usum et praestantiam
prae diuitiis, et seruis; ad amorem fraternum facere
iisdem parentibus esse natum et una nutritum; atque qui
fratres habeant, eos magis coli et minus insidiis peti.
Ch. Frater meus animo est alienissimo a me. Soc. Sed
idem aliis est amicus. Ch. Hanc ipsam ob causam odi
eum, quod mihi soli tantopere aduersatur. Soc. Hoc
fieri solet, si quis fratre non recte utendi est peritus. Ch.
At ego noui laudare et benefacere digno, sed indigno, ne
conabor quidem. Soc. Si canem, tibi iratum, studes
mitigare, cur non potius fratrem? Ch. Artem tantam
non calleo. Soc. Arte magna non est opus. Hic indu-
ctione quadripartita utitur, qua euincit, ad amicitiam
reconciliandam valere, si quis prior benefecerit. Atque
aeque laudandus es, si beneficiis prouocaueris fratrem,
quam si quis prior amicis profuerit et hostibus obfuerit.
Praeterea tu aptior rei es quam frater ipse. Ch. Sed
absurdum est, natu minorem facere rei initium. Soc. At
ubique more receptum est, natu minorem cedere maiori.
Nec operam perdes, quia frater tuus est ingenuus et libe-
ralis, qui benignitate facile capiatur. Praeterea con-
cordia fraterna, quam ipsa natura instituit, utilior est
quam usus duarum manuum, pedum, oculorum aliorum-
que corporis membrorum geminorum.*

Χαιρεφῶντα δὲ ποτε καὶ Χαιρέκρατην, ἀδελφῶ μὲν
ὄντε ἀλλήλοιν, ἑαυτῷ δὲ γνωρίμῳ, αἰσθόμενος
διαφερομένῳ, ἰδὼν τὸν Χαιρέκρατην, [Ἔειπέ μοι,
ἔφη, ὦ Χαιρέκρατες, ἔδήπε καὶ σὺ εἰ τῶν τοιούτων
ἀνθρώπων, οἳ χρησιμώτερον νομίζουσι χρήματα ἢ
ἀδελ-

G 4

ἀδελ-

γονέας]. Pro γονεῖς reuocauit
Atticismum, qui erat ὁ, praeced.
Cf. ad Cyrop. 1, 1, 2.

ἁ. 1. χρησιμώτερον] Intell. χρη-
μα, ἔργον. Ἐγκ.